

Sverige er foran. USA langt bagud.

Det er altid ubehageligt, når svenskerne er bedre til noget end os, og det er de i forhold til krigs- og kriseberedskab.

Så min ide er, at vi her i Danmark går forrest og sammen opfinder en ny global disciplin "MENNESKELIG OPRUSTNING" på samme måde, som vi i sin tid opfandt håndbold, for så kan vi også blive verdensmestre i det. I forhold til MENNESKELIG OPRUSTNING er USA langt bagud, og det er et ømt punkt for rigtig mange helt almindelige amerikanere.

USA er trætte af, at andre NATO lande betaler for lidt af BNP til militær oprustning, så der skal vi i Danmark op i gear, køb, køb, køb og byg, byg, byg. Men der er en ting, som den helt almindelige amerikaner er endnu mere træt af. Det er at sende deres børnebørn, sønner, døtre og partnere i krig og få dem hjem i kister, eller ramt og ødelagt af kriges rædsler på liv, krop og sjæl. Dagligt lever amerikanere med efterfølgende menneskelige konsekvenser fra Vietnam, Korea og senest 12 års krig i Irak og Afghanistan. En del på egen krop, mange med familie og nære relationers såkaldte "Battlescars", og de fleste kan ikke køre på arbejde eller købe ind uden at se hjemløse veteraner betale prisen for deres patriotisme.

I 2011 og 2012 rejste jeg flere gange til New York for at hjælpe det danske forsvar med at få klædt vores soldater så godt på som muligt til at gå i krig men især til at gå fra en krigszone til et godt civilt liv hjemme. Ved alle mine interviews forklarede jeg først, at Danmark var klassens nye dreng og pige, fordi vi ikke havde været i angrebskrig siden 1864. Så hvad kan vi lære af jer? Det første jeg lærte var, at USA er mestre i at klæde deres soldater militært på til krig. Virkelighedsnær træning og det bedste og mest moderne militære udstyr, men i forhold til MENNESKELIG OPRUSTNING bruger de "Held og lykke med det" strategien. Her overlades alt for meget til tilfældighedernes spil, de undervises og trænes ikke på samme niveau i at blive menneske igen efter, de oplevet og overlevet et umenneskeligt pres. Her har USA's forsvar i den grad plads til forbedring, og de kan lære noget af os.

Det vigtigste jeg lærte var, at uanset hvor meget et lands forsvar gør for at klæde soldater på, så er der en ting, der betyder alt. Det er folkets og fælleskabets evne til at kunne rumme dem, tage omsorgsfuldt imod dem og leve sammen med dem før, under og efter, at de har sat liv og helbred på spil for os andre.

Derfor skal alle vi helt almindelige danskere allerede nu opruste menneskeligt ud fra strategien klæd på, klæd på, klæd på, så vi er gearet til og klædt på til den nye tids og fremtidens største udfordringer. Ikke fordi vi frygter krig, men fordi den samme viden og værktøjerne kan gøre os til en rigtig god ven, veninde, kollega, chef, partner, far eller mor, når livet er hårdt og kræver, du har 4 værktøjskasser.